

Khảo sát phương pháp xác định giới hạn dẻo của đất dựa trên độ lún của chùy xuyên và độ ẩm

Văn Ngọc Thành¹, Huỳnh Đức Luân¹, Lê Minh Sơn², Kiều Lê Thủy Chung^{3,4}, Ngô Tấn Phong^{3,4,*}

Use your smartphone to scan this QR code and download this article

TÓM TẮT

Xác định giới hạn dẻo của đất là một việc khó khăn trong lĩnh vực địa kỹ thuật, các phương pháp xác định giới hạn dẻo vẫn còn mang rất nhiều yếu tố chủ quan và kết quả thí nghiệm có độ lặp lại thấp. Vì thế, việc nghiên cứu xác định giới hạn dẻo của đất với các phương pháp khách quan để có kết quả chính xác và có độ lặp lại cao là điều cần thiết. Bài báo này tổng hợp các phương pháp nghiên cứu đã được đề xuất trước đó và thực hiện việc kiểm chứng chúng. Trong số những phương pháp được đề xuất, phương pháp thả chùy xuyên được lựa chọn để nghiên cứu trong bài báo này. Cách thực hiện của phương pháp thả chùy xuyên tương tự như thí nghiệm xác định giới hạn chảy bằng phương pháp xuyên côn. Trong các đề xuất trước, một giả thiết về sức kháng cắt tại giới hạn dẻo là gấp 100 lần sức kháng cắt tại giới hạn chảy, từ đó suy ra độ lún ở giới hạn dẻo theo phương pháp chùy xuyên là 2 mm. Tuy nhiên, trong bài báo này, việc sử dụng phương pháp thả chùy xuyên được thực hiện ở nhiều mức độ lún khác nhau khi thay đổi độ ẩm của mẫu đất. Mục đích của việc này là xác định mối quan hệ giữa độ lún chùy xuyên và độ ẩm của từng mẫu đất, và nhằm xác định độ lún của chùy xuyên tại giới hạn dẻo, bằng cách sử dụng giá trị giới hạn dẻo đã được xác định từ phương pháp cổ điển. Kết quả nghiên cứu cho thấy giá trị độ lún tại giới hạn dẻo của đất theo mối quan hệ giữa độ ẩm và logarit độ lún là nằm trong khoảng từ 3.92 mm đến 4.31 mm. Nói cách khác, kết quả này xác minh rằng giá trị độ lún giới hạn dẻo không nhất thiết là ở 2 mm, và tỷ lệ cường độ kháng cắt không bằng 100.

Từ khóa: Độ ẩm, Độ lún chùy xuyên, Giới hạn Atterberg, Giới hạn chảy, Giới hạn dẻo

¹Sinh viên Bộ môn Địa Kỹ thuật, Khoa Kỹ thuật Địa chất và Dầu khí, Trường Đại học Bách Khoa Tp. HCM, 268 Lý Thường Kiệt, Quận 10, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

²Công ty TNHH Tư vấn Địa Chất Phẳng, 85 Sương Nguyệt Anh, Quận 1, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

³Bộ môn Địa kỹ thuật, Khoa Kỹ thuật Địa chất và Dầu khí, Trường Đại học Bách Khoa Tp. HCM, 268 Lý Thường Kiệt, Quận 10, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

⁴Đại học Quốc gia Tp. Hồ Chí Minh, Phường Linh Trung, Tp. Thủ Đức, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

Liên hệ

Ngô Tấn Phong, Bộ môn Địa kỹ thuật, Khoa Kỹ thuật Địa chất và Dầu khí, Trường Đại học Bách Khoa Tp. HCM, 268 Lý Thường Kiệt, Quận 10, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

Đại học Quốc gia Tp. Hồ Chí Minh, Phường Linh Trung, Tp. Thủ Đức, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

Email: ngotanphong@hcmut.edu.vn

1 GIỚI THIỆU

2 Giới hạn Atterberg là các giá trị định nghĩa các trạng
3 thái của đất trong quá trình thay đổi độ ẩm. Giới hạn
4 chảy của đất (Liquid limit - LL) là độ ẩm mà đất có
5 kết cấu bị phá hoại, mẫu đất chuyển từ trạng thái dẻo
6 sang trạng chảy. Giới hạn dẻo của đất (Plastic limit -
7 PL) là độ ẩm mà đất có kết cấu bị phá hoại, mẫu đất
8 chuyển từ trạng thái cứng sang trạng thái dẻo.
9 Giới hạn dẻo của đất là một chủ đề cấp thiết trong lĩnh
10 vực địa kỹ thuật. Xác định giới hạn dẻo là một phương
11 pháp để đánh giá tính chất cơ học của đất. Hiện nay,
12 phương pháp phổ biến được sử dụng để xác định giới
13 hạn dẻo của đất là phương pháp lăn mẫu đất thành sợi
14 có đường kính 3 mm. Người thí nghiệm lăn đất thành
15 sợi đất có đường kính 3 mm, sợi đất bắt đầu rạn nứt,
16 đứt hoặc vỡ vụn thì độ ẩm của sợi đất lúc đó là giới hạn
17 dẻo của đất. Nếu sợi đất lăn đến đường kính 3 mm mà
18 vẫn chưa đứt hoặc chưa vỡ vụn thì phải vo tròn lại và
19 tiếp tục lăn cho đến khi sợi đất bị đứt hoặc vỡ vụn ở
20 đường kính 3 mm. Tuy nhiên, phương pháp này đòi
21 hỏi người làm phải có kinh nghiệm, sự kiên nhẫn, kỹ
22 năng và sự khéo tay để đảm bảo rằng sợi đất được lăn
23 đều và có đường kính đồng nhất. Nếu không thực
24 hiện đúng cách thì những sợi đất có đoạn to, đoạn

nhỏ, đoạn bị rỗng ruột, ngoài khô trong ướt. Như vậy,
giới hạn dẻo xác định theo phương pháp lăn thành sợi
phụ thuộc chủ yếu vào người thực hiện thí nghiệm và
mang tính chủ quan. Do đó, cần có một phương pháp
xác định giới hạn dẻo giảm bớt tính chủ quan, có tính
định lượng và độ lặp lại cao hơn so với phương pháp
lăn thành sợi đất.

Những nghiên cứu gần đây đã cho thấy mối tương
quan giữa sức kháng cắt không thoát nước và các
giới hạn trong giới hạn Atterberg. Skempton and
Northey¹ cho rằng cường độ kháng cắt ở giới hạn dẻo
gấp 100 lần cường độ kháng cắt ở giới hạn chảy.

Hansbo² đã thiết lập mối quan hệ giữa độ lún chùy
xuyên (d) và cường độ kháng cắt không thoát nước
(C_u): $C_u = kW_{cone}/d^2$, trong đó, W_{cone} là trọng
lượng chùy xuyên và k là hằng số có độ lớn phụ thuộc
vào góc ở đỉnh của chùy xuyên.

Campbell³ đã sử dụng phương pháp chùy xuyên có
góc ở đỉnh 30° và khối lượng 80 g để khảo sát mối
quan hệ giữa độ lún và độ ẩm của đất. Dữ liệu thí
nghiệm cho thấy, giới hạn dẻo ở mỗi mẫu đất là tương
ứng với độ ẩm khi độ lún của chùy xuyên bằng 5.6
mm.

Trích dẫn bài báo này: Thành V N, Luân H D, Sơn L M, Chung K L T, Phong N T. **Khảo sát phương pháp xác định giới hạn dẻo của đất dựa trên độ lún của chùy xuyên và độ ẩm.** *Sci. Tech. Dev. J. - Eng. Tech.* 2024; (1):1-12.

Lịch sử

- Ngày nhận: 02-10-2023
- Ngày chấp nhận: 25-4-2024
- Ngày đăng:

DOI:

Bản quyền

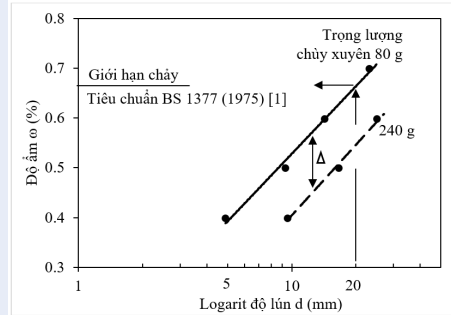
© ĐHQG Tp.HCM. Đây là bài báo công bố mở được phát hành theo các điều khoản của the Creative Commons Attribution 4.0 International license.

48 Wood và Wroth⁴ dùng phương pháp hai chùy xuyên
 49 có khối lượng lần lượt là 80g và 240g để đo độ lún của
 50 hai chùy tương ứng với độ ẩm, xem Hình 1. Chỉ số
 51 dẻo PI được xác định từ biểu đồ quan hệ giữa logarit
 52 của độ lún với độ ẩm. Phương pháp này có thể xác
 53 định đồng thời cả giới hạn dẻo và giới hạn chảy của
 54 đất với một lần thí nghiệm. Giới hạn dẻo xác định
 55 theo phương pháp này có tính lặp lại cao. Chỉ số dẻo
 56 được xác định theo công thức:

$$PI = \frac{2\Delta}{\log_{10}(W_1/W_2)} \quad (1)$$

57 Trong đó, Δ là khoảng chênh lệch độ ẩm ứng với cùng
 58 độ lún, W_1 và W_2 là giá trị khối lượng của hai chùy
 59 xuyên ($W_1 > W_2$).

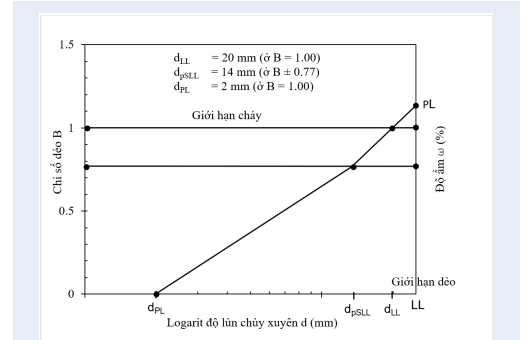

Hình 1: Độ lún của chùy xuyên và độ ẩm tương ứng trong đất sét, theo Wood và Wroth^{5,4}

60 Harison⁶ xác nhận kết quả thí nghiệm thu được bởi
 61 Skempton and Northey¹ về mối quan hệ giữa độ ẩm
 62 hoặc độ sệt và logarit của cường độ kháng cắt không
 63 phải là một đường thẳng. Kết quả này phù hợp với
 64 giả định rằng cường độ kháng cắt của đất ở giới hạn
 65 dẻo gấp 100 lần ở giới hạn chảy. Trong nghiên cứu,
 66 Harison⁶ thực hiện các thử nghiệm thả chùy xuyên
 67 với phạm vi giá trị độ lún trong khoảng 5 - 25 mm để
 68 xây dựng biểu đồ giữa độ lún với độ ẩm. Mối quan
 69 hệ logarit của độ lún với độ ẩm được xấp xỉ bằng hai
 70 đường thẳng giao nhau tại điểm ứng với độ sệt bằng
 71 0.77 hoặc sức kháng cắt bằng hai lần sức kháng cắt
 72 ứng với giới hạn chảy.

73 Theo Harison⁶, trên biểu đồ Hình 2 có một số điểm
 74 cần lưu ý: độ lún tại điểm gãy là khoảng 14 mm, độ
 75 lún ở giới hạn chảy là 20 mm, độ lún ở giới hạn dẻo là
 76 2 mm.

77 Feng⁷ thử nghiệm phương pháp chùy xuyên đã được
 78 sử dụng để xác định mối quan hệ tuyến tính log-log
 79 giữa độ ẩm và độ lún. Mối quan hệ này có thể được
 80 sử dụng để xác định cả giới hạn chảy và giới hạn dẻo
 81 từ một chùy xuyên chỉ với một trọng lượng. Mô hình

Hình 2: Mối quan hệ giữa độ sệt, độ ẩm và độ lún, theo Harison⁶

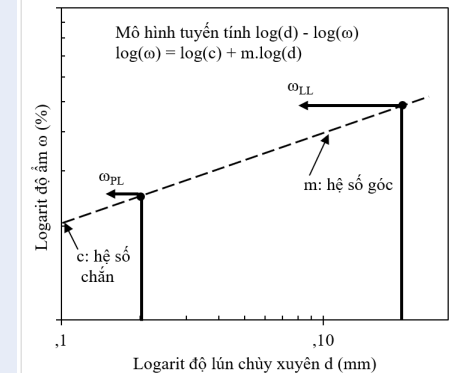
tuyến tính được Feng⁸ đề xuất cho mối quan hệ log-
 log (Hình 3) và biểu thị bằng phương trình:

$$\log w = \log c + m \log d \quad (2)$$

Trong đó, w là độ ẩm, c là độ ẩm ở $d = 1$ mm, m là hệ
 số góc của mối quan hệ tuyến tính và d là độ lún của
 chùy xuyên.

Giới hạn dẻo PL được xác định theo công thức:

$$PL = c(2)^m \quad (3)$$

Hình 3: Mối quan hệ giữa độ ẩm và độ lún, theo Feng⁸

PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

Để xác định giới hạn dẻo theo phương pháp chùy
 xuyên, cần chấp nhận các giả định sau (1) cường độ
 kháng cắt ở giới hạn dẻo là gấp 100 lần cường độ
 kháng cắt ở giới hạn chảy, (2) $C_u = kW_{cone}/d^2$, (3)
 dùng chùy xuyên có góc ở đỉnh là 30° và khối lượng
 là 80 g, độ lún ở giới hạn chảy là 20 mm, độ lún ở giới
 hạn dẻo là 2 mm.

96 Bài báo nghiên cứu này khảo sát mối quan hệ giữa
 97 độ ẩm và độ lún cho 129 mẫu đất thuộc các nhóm
 98 đất khác nhau. Các mẫu đất được phân loại theo tiêu
 99 chuẩn ASTM D2487, gồm những nhóm: OH, CH,
 100 CL, (CL)s, s(CL), ML, (ML)s, s(ML) và SC. Tên những
 101 nhóm đất được gọi theo hệ thống phân loại đất thống
 102 nhất USCS (Unified Soil Classification System) của
 103 tiêu chuẩn ASTM D2487 (xem Bảng 1).
 104 Mỗi mẫu đất được thí nghiệm ở nhiều độ lún khác
 105 nhau trong khoảng từ 5 - 25 mm để khảo sát mối quan
 106 hệ giữa độ lún và độ ẩm theo 4 mô hình:

- 107 • Mô hình 1 (MH1): mối quan hệ giữa độ ẩm và
 108 độ lún.
- 109 • Mô hình 2 (MH2): mối quan hệ giữa logarit của
 110 độ lún và độ ẩm.
- 111 • Mô hình 3 (MH3): mối quan hệ giữa logarit của
 112 độ ẩm và logarit của độ lún.
- 113 • Mô hình 4 (MH4): mối quan hệ giữa logarit độ
 114 lún và độ ẩm để xác định chỉ số dẻo khi sử dụng
 115 2 chùy xuyên, có khối lượng là 80 g và 240 g, xem
 116 Hình 4 và Hình 5.

117 Để đánh giá sự phù hợp của mô hình, bài báo sử dụng
 118 3 phương pháp:

119 1. Sai số chuẩn hồi quy (the regression standard error
 120 - $\hat{\sigma}$) có công thức:

$$\hat{\sigma} = \sqrt{\frac{SSR}{n-2}} = \sqrt{\frac{\sum (y_i - \hat{y}_i)^2}{n-2}} \quad (4)$$

121 Trong đó, SSR là tổng bình phương phần dư, n là số
 122 lượng mẫu, $(y_i - \hat{y}_i)$ là khoảng cách thẳng đứng giữa
 123 giá trị thực y_i và giá trị hồi quy $\hat{y}_i$ đối với mỗi giá trị
 124 x trong mẫu. Mô hình có giá trị sai số chuẩn hồi quy
 125 thấp nhất được coi là mô hình tốt nhất.

126 2. Tiêu chuẩn thông tin Akaike (AIC) là đo lường sự
 127 phù hợp của một mô hình với dữ liệu bằng cách tìm
 128 kiểm sự cân bằng giữa độ phức tạp của mô hình và độ
 129 chính xác của mô hình đối với dữ liệu. Vì vậy, AIC
 130 thấp nhất được coi là mô hình tốt nhất.

131 Công thức của AIC là: $AIC = 2k - 2 \ln(\hat{L})$, trong đó,
 132 k là số lượng tham số của mô hình với số lượng quan
 133 sát, là hàm xác suất tối đa của mô hình.

134 3. Tiêu chuẩn thông tin Bayesian (BIC) cũng giống
 135 như AIC là cho phép lựa chọn mô hình tốt nhất,
 136 nhưng khác với AIC ở chỗ BIC đặc biệt tập trung vào
 137 việc giảm thiểu sự phức tạp của mô hình. Mô hình có
 138 BIC thấp nhất được coi là mô hình tốt nhất.

139 Công thức của BIC là: $BIC = k \ln(n) - 2 \ln(\hat{L})$, trong
 140 đó, k là số lượng tham số của mô hình, n là số lượng
 141 quan sát của dữ liệu và $\hat{L}$ là hàm xác suất tối đa của
 142 mô hình.

Hình 4: Chùy xuyên có khối lượng 80 g và thí nghiệm thả chùy xuyên

Hình 5: Chùy xuyên có khối lượng 240 g và thí nghiệm thả chùy xuyên

Bảng 1: Ký hiệu các nhóm đất và tên gọi theo tiêu chuẩn ASTM D2487

Tên nhóm đất	Tên gọi theo ASTM D2487	Tạm dịch ra tiếng Việt
OH	Organic CLAY / SILT	SÉT / BỤI hữu cơ
CH	Fat CLAY	SÉT béo
CL	Lean CLAY	SÉT gầy
(CL)s	Lean CLAY with sand	SÉT gầy lẫn cát
s(CL)	Sandy lean CLAY	SÉT gầy pha cát
ML	SILT	BỤI
(ML)s	SILT with sand	BỤI lẫn cát
s(ML)	Sandy SILT	BỤI pha cát
SC	Clayey SAND	CÁT pha sét

143 KẾT QUẢ THỰC NGHIỆM

144 Khảo sát 4 mô hình quan hệ giữa độ lún (d)
145 và độ ẩm (ω)

146 - Thống kê giá trị độ lún giới hạn dẻo ở mô hình MH1
147 được xác định bởi phương trình đường quan hệ giữa
148 độ ẩm và độ lún của chùy xuyên được trình bày trong
149 Bảng 2.

150 **Chú thích:** n = số lượng mẫu; Min = giá trị nhỏ nhất;
151 q_1 = điểm tứ phân vị thứ nhất; Median = số trung vị;
152 Mean = số trung bình; q_3 = điểm tứ phân vị thứ ba;
153 Max = giá trị lớn nhất; Mode = giá trị xuất hiện nhiều
154 nhất; sd = độ lệch chuẩn.

155 Phạm vi mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo
156 theo mỗi quan hệ giữa độ ẩm và độ lún tập trung trong
157 khoảng từ -5.47 mm đến -0.42 mm. Với mức tin cậy
158 là 95%, khoảng tin cậy trung bình tìm được là từ -3.89
159 mm đến -2.36 mm, Hình 6.

160 Mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo, Hình 7.

161 - Thống kê giá trị độ lún giới hạn dẻo ở mô hình MH2
162 được xác định bởi phương trình đường quan hệ giữa
163 độ ẩm và logarit độ lún của chùy xuyên được trình bày
164 trong Bảng 3.

165 Phạm vi mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo
166 theo mỗi quan hệ giữa độ ẩm và logarit độ lún tập
167 trung trong khoảng từ 3.40 mm đến 4.72 mm. Với
168 mức tin cậy là 95%, khoảng tin cậy trung bình tìm
169 được là từ 3.92 mm đến 4.31 mm, Hình 8.

170 Mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo, Hình 9.

171 - Thống kê giá trị độ lún giới hạn dẻo ở mô hình MH3
172 được xác định bởi phương trình đường quan hệ giữa
173 logarit độ ẩm và logarit độ lún của chùy xuyên được
174 trình bày trong Bảng 4:

175 Phạm vi mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo
176 theo mỗi quan hệ giữa logarit độ ẩm và logarit độ lún
177 tập trung trong khoảng từ 2.33 mm đến 3.52 mm. Với

mức tin cậy là 95%, khoảng tin cậy trung bình tìm 178
được là từ 2.79 mm đến 3.19 mm, Hình 10. 179

Mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo, Hình 11: 180

181 - Khảo sát dữ liệu ở mô hình MH4 theo mỗi quan hệ
182 giữa độ ẩm và logarit của độ lún của hai chùy xuyên có
183 khối lượng lần lượt là 80 g và 240 g. Tuy nhiên, trong
184 quá trình xử lý dữ liệu, nhận thấy rằng đường thẳng
185 hồi quy cho trường hợp chùy xuyên 80 g có hệ số góc
186 là 14.914, trong khi đường thẳng cho chùy xuyên 240
187 g có hệ số góc là 12.688 (xem Hình 12). Điều này cho
188 thấy sự khác biệt về độ dốc giữa hai đường thẳng và
189 tỉ lệ của hệ số góc là 14.93% so với đường thẳng chùy
190 xuyên 80 g. Kết quả này minh chứng rằng hai đường
191 thẳng không song song và giao nhau tại một điểm
192 nằm ngoài phạm vi khảo sát. Do đó, không thể xác
193 định được khoảng chênh lệch độ ẩm ứng với cùng độ
194 lún để tính toán chỉ số dẻo. Như vậy, mô hình MH4
195 không phù hợp với bộ dữ liệu thực nghiệm.

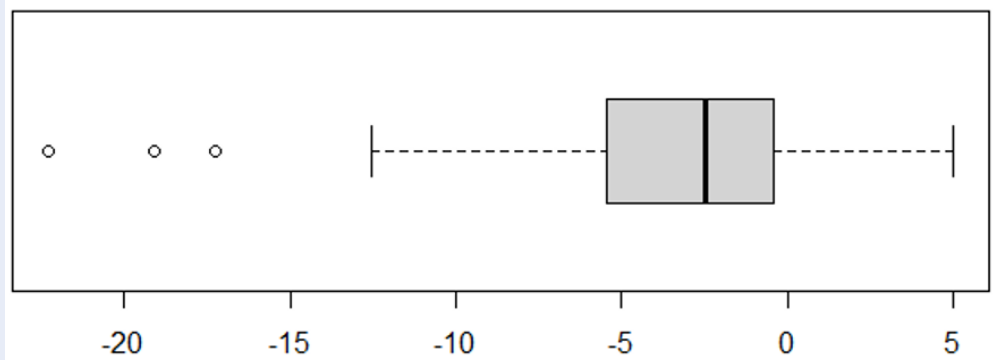
196 Sự khác biệt về hệ số góc giữa hai đường thẳng cho
197 thấy rằng mỗi quan hệ giữa độ ẩm và logarit của độ
198 lún có sự biến đổi dựa trên nhiều yếu tố, như khối
199 lượng của chùy xuyên, sai số đo lường và các yếu tố
200 ngẫu nhiên khác, tất cả đều có thể ảnh hưởng đến kết
201 quả khảo sát. Điều này cho thấy mối quan hệ giữa
202 các biến là phi tuyến tính. Khi mối quan hệ giữa hai
203 biến không tuân theo quy luật tuyến tính, việc sử dụng
204 phương pháp hai chùy xuyên để xác định mối quan hệ
205 có thể không mang lại kết quả chính xác. Vì vậy, để
206 mô phỏng mối quan hệ giữa độ ẩm và logarit của độ
207 lún, chúng ta cần tìm một mô hình phi tuyến phù hợp.
208 Mô hình này sẽ giúp chúng ta hiểu rõ hơn về mối quan
209 hệ phức tạp này và đảm bảo tính chính xác trong việc
210 dự đoán và đánh giá.

Đánh giá mô hình phù hợp 211

Bài báo khảo sát 4 mô hình quan hệ tuyến tính giữa 212
độ ẩm và độ lún với bộ dữ liệu đã thực thực nghiệm, 213

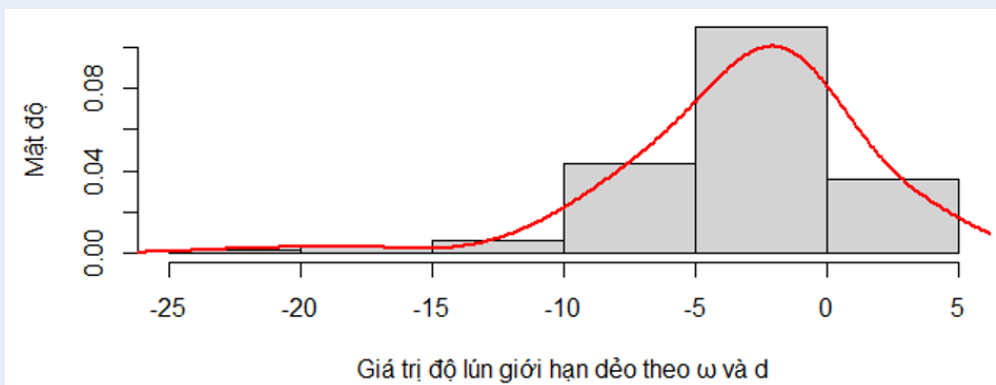
Bảng 2: Đặc trưng thống kê độ lún giới hạn dẻo theo mối quan hệ giữa ω và d

Bộ dữ liệu		Min	q ₁	Median	Mean	q ₃	Max	Mode	sd
129		-22.27	-5.47	-2.45	-3.13	-0.42	5.00	-2.45	4.41
Phân nhóm		Min	q ₁	Median	Mean	q ₃	Max	Mode	sd
(CL)s	11	-9.32	-3.66	-0.7	-2.23	-0.12	1.66	1.66	3.56
(ML)s	4	-4.22	-3.99	-3.37	-3.2	-2.59	-1.86	-4.22	1.08
CH	65	-22.3	-5.91	-2.71	-3.67	-0.89	4.07	-3.67	4.83
CL	23	-8.45	-4.69	-2.32	-2.83	-0.47	4.53	0.4	3.26
ML	5	-9.5	-5.68	-5.47	-4.84	-2.09	-1.44	-1.44	3.24
OH	1	-0.9	-0.9	-0.9	-0.9	-0.9	-0.9	-0.9	-
SC	7	-3.7	-0.845	2.69	1.5	4.09	5	-3.7	3.32
s(CL)	11	-12.5	-7.32	-4.56	-4.01	-0.73	4.24	-0.37	5.5
s(ML)	2	-4.17	-2.94	-1.72	-1.72	-0.495	0.73	-4.17	3.46

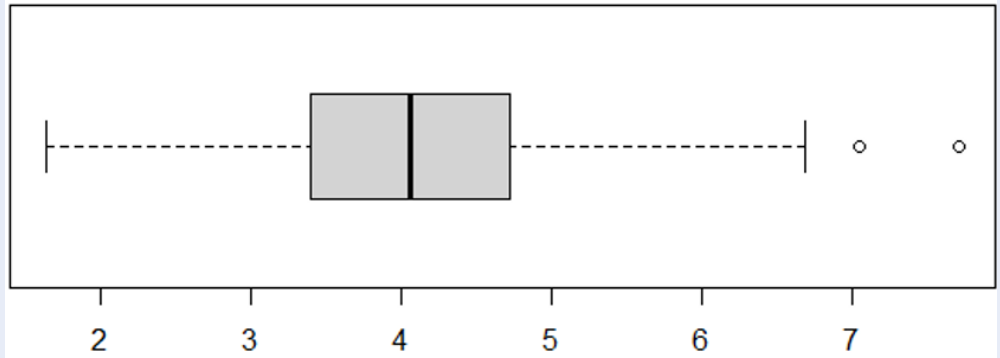
Mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo ω và d

Hình 6: Mô hình phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo ω và d

Hình 7: Biểu đồ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo ω và d

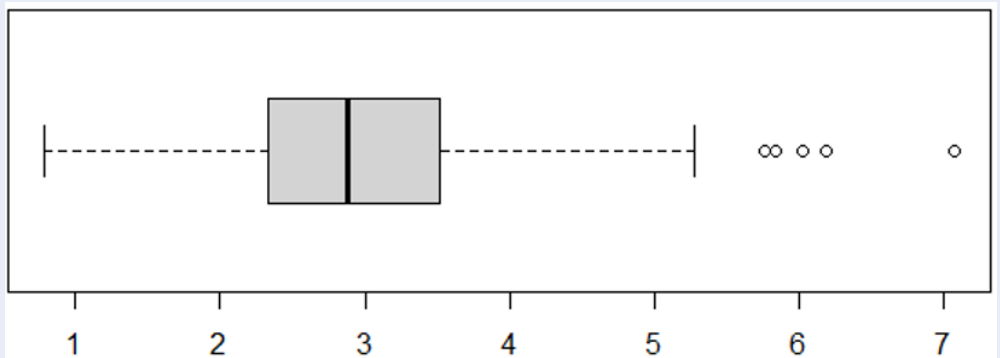

Mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo ω và $\log(d)$

Hình 8: Mô hình phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo ω và $\log(d)$

Hình 9: Biểu đồ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo ω và $\log(d)$

Mật độ phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo $\log(\omega)$ và $\log(d)$

Hình 10: Mô hình phân tán giá trị độ lún giới hạn dẻo theo $\log(\omega)$ và $\log(d)$

Bảng 3: Đặc trưng thống kê độ lún giới hạn dẻo theo mối quan hệ giữa ω và $\log(d)$

Bộ dữ liệu	Min	q ₁	Median	Mean	q ₃	Max	Mode	sd	
129	1.64	3.40	4.06	4.11	4.72	7.71	3.86	1.102	
Phân nhóm									
Nhóm	Min	q ₁	Median	Mean	q ₃	Max	Mode	sd	
(CL)s	11	2.78	3.26	4.53	4.21	4.84	5.74	5.33	1.02
(ML)s	4	2.62	2.92	3.36	3.33	3.76	3.99	2.62	0.623
CH	65	1.64	3.47	3.97	3.98	4.64	6.57	1.64	1.02
CL	23	2.6	3.68	4.12	4.15	4.57	6.68	3.86	0.915
ML	5	2.83	3.4	3.51	3.83	4.51	4.89	4.89	0.848
OH	1	4.71	4.71	4.71	4.71	4.71	4.71	4.71	–
SC	7	3.86	4.89	5.63	5.6	6.1	7.71	3.86	1.24
s(CL)	11	2.07	2.84	3.58	4.01	4.6	7.05	4.56	1.56
s(ML)	2	4.08	4.41	4.74	4.74	5.07	5.4	4.08	0.933

Bảng 4: Đặc trưng thống kê độ lún giới hạn dẻo theo mối quan hệ giữa $\log(\omega)$ và $\log(d)$

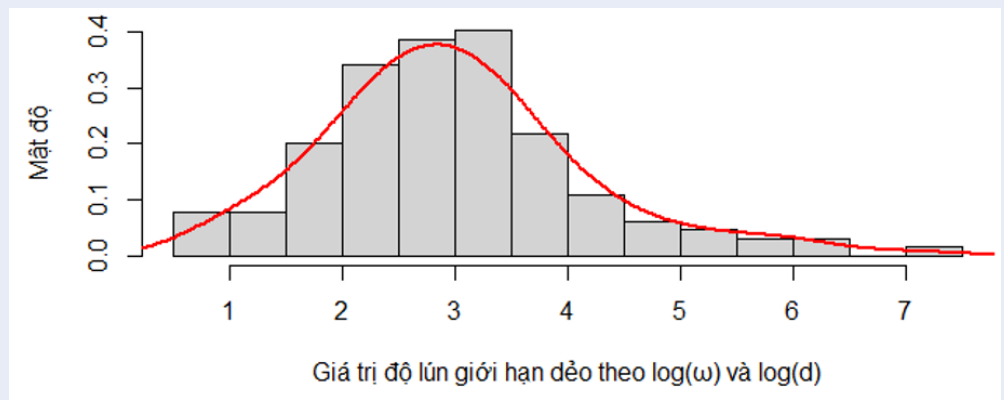
Bộ dữ liệu	Min	q ₁	Median	Mean	q ₃	Max	Mode	sd	
129	0.79	2.33	2.88	2.987	3.52	7.07	3.32	1.1477	
Phân nhóm									
Nhóm	Min	q ₁	Median	Mean	q ₃	Max	Mode	sd	
(CL)s	11	1.71	2.2	3.32	3.11	3.72	4.37	3.32	0.959
(ML)s	4	1.86	2.18	2.5	2.54	2.86	3.32	1.86	0.622
CH	65	0.79	2.3	2.68	2.74	3.29	5.27	1.00	0.964
CL	23	1.33	2.37	2.95	3.02	3.58	5.76	3.04	0.965
ML	5	1.86	2.45	2.88	2.95	3.59	3.95	3.95	0.844
OH	1	3.19	3.19	3.19	3.19	3.19	3.19	3.19	–
SC	7	3.19	4.11	5.25	4.98	5.56	7.07	3.19	1.3
s(CL)	11	1.11	1.94	2.47	2.98	3.43	6.19	3.37	1.72
s(ML)	2	3.17	3.56	3.94	3.94	4.32	4.71	3.17	1.09

214 hiện có 3 mô hình phù hợp với bộ dữ liệu: Mô hình
 215 MH1 xác định độ lún giới hạn dẻo trên quan hệ giữa
 216 độ ẩm và độ lún; Mô hình MH2 xác định độ lún giới
 217 hạn dẻo trên quan hệ giữa độ ẩm và logarit độ lún; Mô
 218 hình MH3 xác định độ lún giới hạn dẻo trên quan hệ
 219 giữa logarit độ ẩm và logarit độ lún.

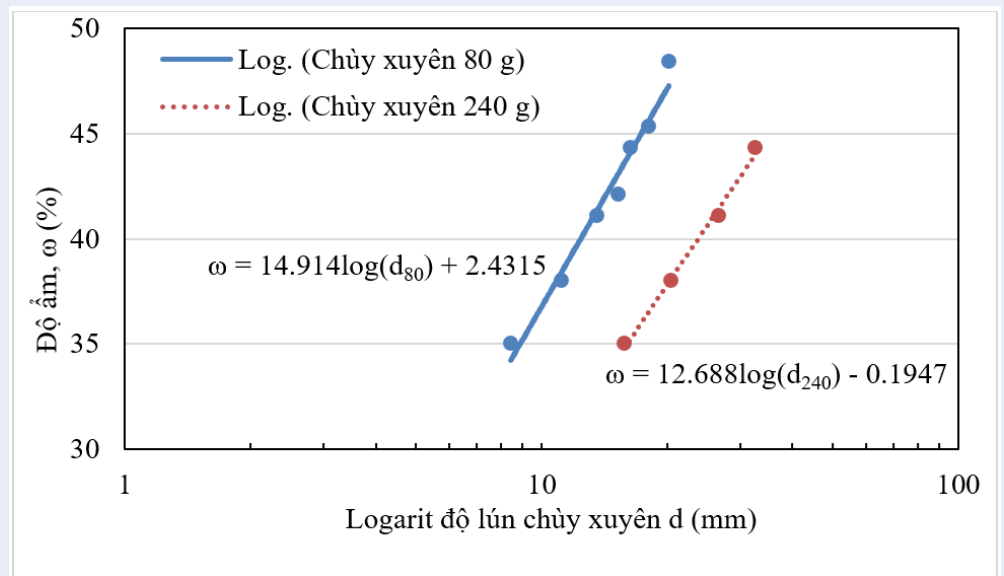
220 - Đánh giá mô hình theo sai số chuẩn hồi quy, kết quả
 221 được thể hiện ở Hình 13. Cho thấy mô hình MH1 có
 222 tần số xuất hiện cao nhất ở mỗi nhóm đất khác nhau,
 223 nên mô hình này phù hợp nhất. Xét ở mỗi nhóm đất
 224 khác nhau, mô hình MH2 có sự xuất hiện đều trong

mỗi nhóm. Tần số xuất hiện của mô hình MH2 cao
 225 dẫn đến chiếm ưu thế hơn mô hình MH3. 226

- Đánh giá mô hình theo tiêu chuẩn thông tin Akaike
 227 (AIC), kết quả được trình bày ở Hình 14. Nhận thấy
 228 tần số mô hình MH1 xuất hiện cao nhất và chiếm ưu
 229 thế trong mỗi nhóm đất nên mô hình này là tuyến tính
 230 nhất. Xét ở mỗi nhóm đất khác nhau, mô hình MH2
 231 có sự xuất hiện đều trong mỗi nhóm. Tần số xuất hiện
 232 của mô hình cao dẫn đến chiếm ưu thế hơn mô hình
 233 MH3. 234

Hình 11: Biểu đồ phân tán giá trị độ lún giới hạn theo log(ω) và log(d)

Hình 12: Quan hệ giữa hai chùy xuyên với cùng độ ẩm tương ứng

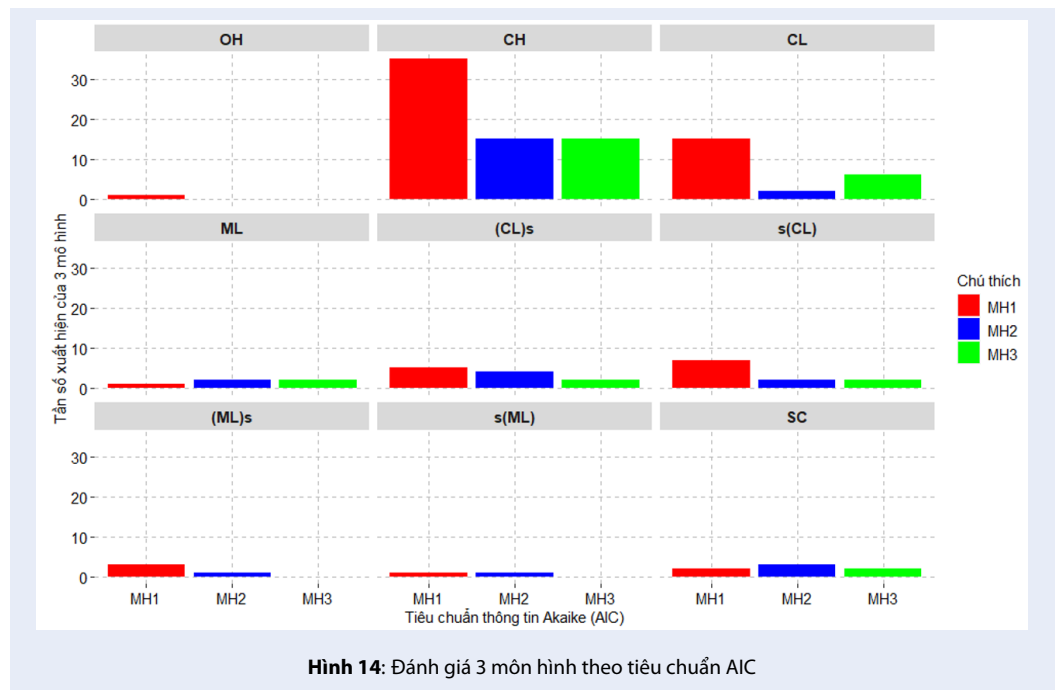
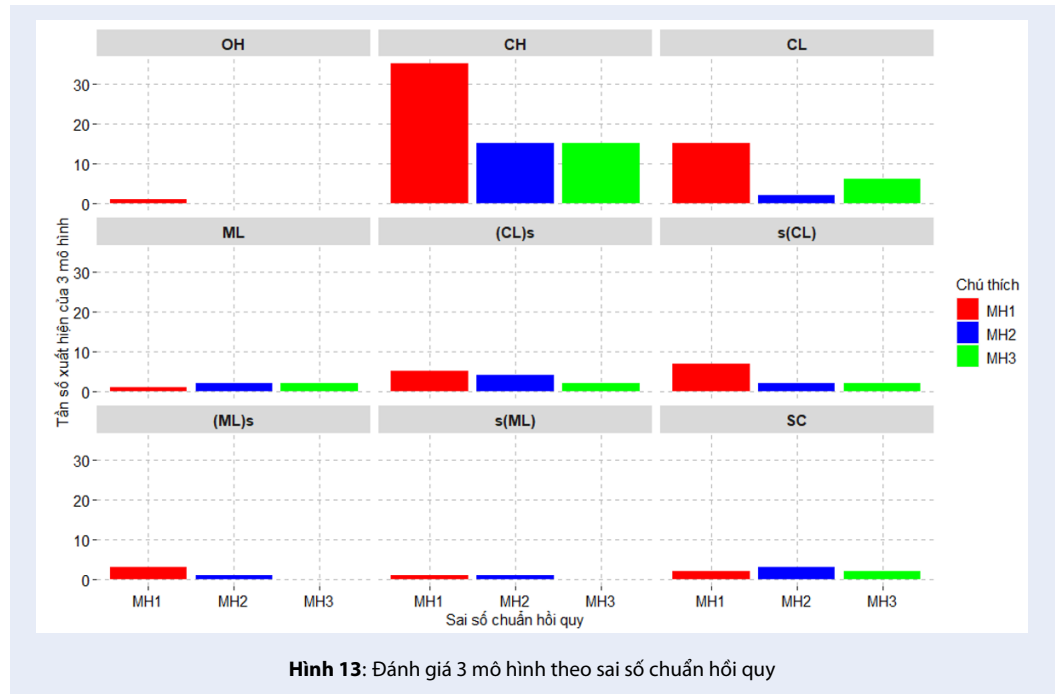
235 - Đánh giá mô hình theo tiêu chuẩn thông tin
 236 Bayesian (BIC), kết quả được trình bày ở Hình 15.
 237 Cho thấy mô hình MH1 có tần số xuất hiện cao nhất
 238 và chiếm ưu thế trong mỗi nhóm đất, nên mô hình
 239 này là tuyến tính nhất. Xét ở mỗi nhóm đất khác nhau,
 240 mô hình MH2 có sự xuất hiện đều trong mỗi nhóm,
 241 tần số xuất hiện của mô hình cao dẫn đến chiếm ưu
 242 thế hơn mô hình MH3.
 243 Khảo sát mối quan hệ tuyến tính của 3 mô hình theo
 244 3 phương pháp đánh giá được tổng hợp và thể hiện ở
 245 Hình 16. Từ những nhận định ở từng phương pháp
 246 đánh giá trên, kết quả mô hình tuyến tính đáng tin
 247 cậy của 3 mô hình lần lượt là: mô hình MH1: $\omega-d$
 248 > mô hình MH2: $\omega-\log(d)$ > mô hình MH3: $\log(\omega)-$
 249 $\log(d)$.

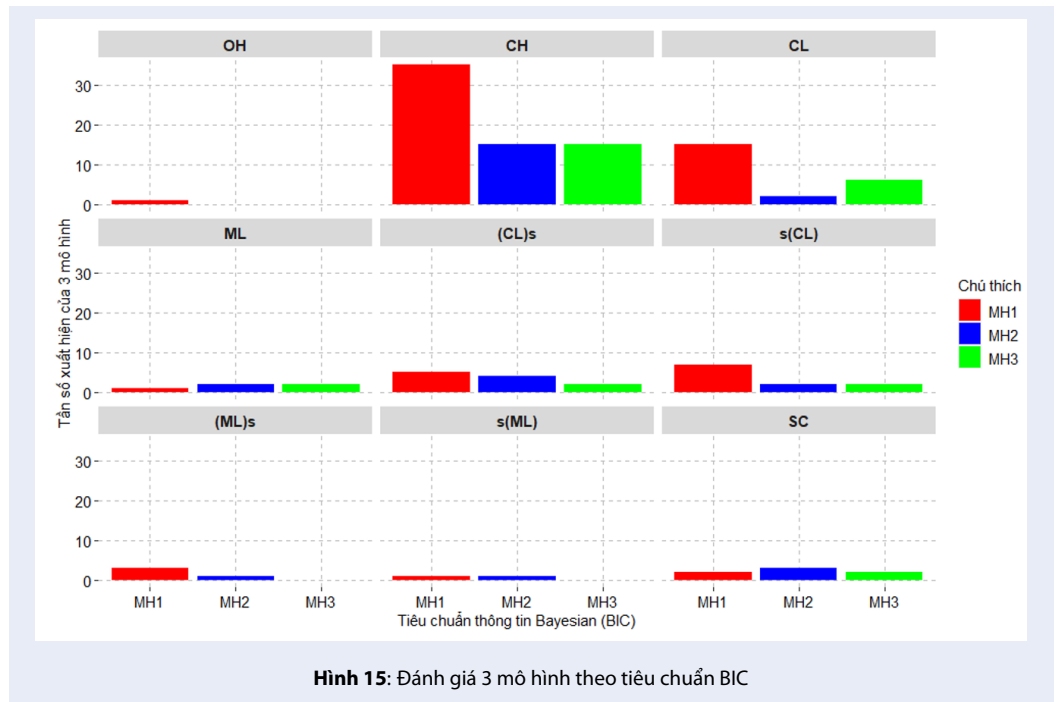
THẢO LUẬN

250 Tuy nhiên, thông qua khảo sát mật độ phân tán của
 251 dữ liệu mô hình MH1, mối quan hệ giữa độ ẩm và độ
 252 lún là không phù hợp để xác định giới hạn dẻo. Với
 253 khoảng tin cậy ở mức tin cậy 95% của mô hình MH1,
 254 độ lún ứng với giới hạn dẻo là từ -3.89 mm đến -2.36
 255 mm nhỏ hơn 0, giá trị có số lần xuất hiện cao nhất
 256 là -2.45 mm. Do đó, mô hình MH1 theo quan hệ độ
 257 ẩm và độ lún là không phù hợp với bộ dữ liệu đã thực
 258 nghiệm.
 259

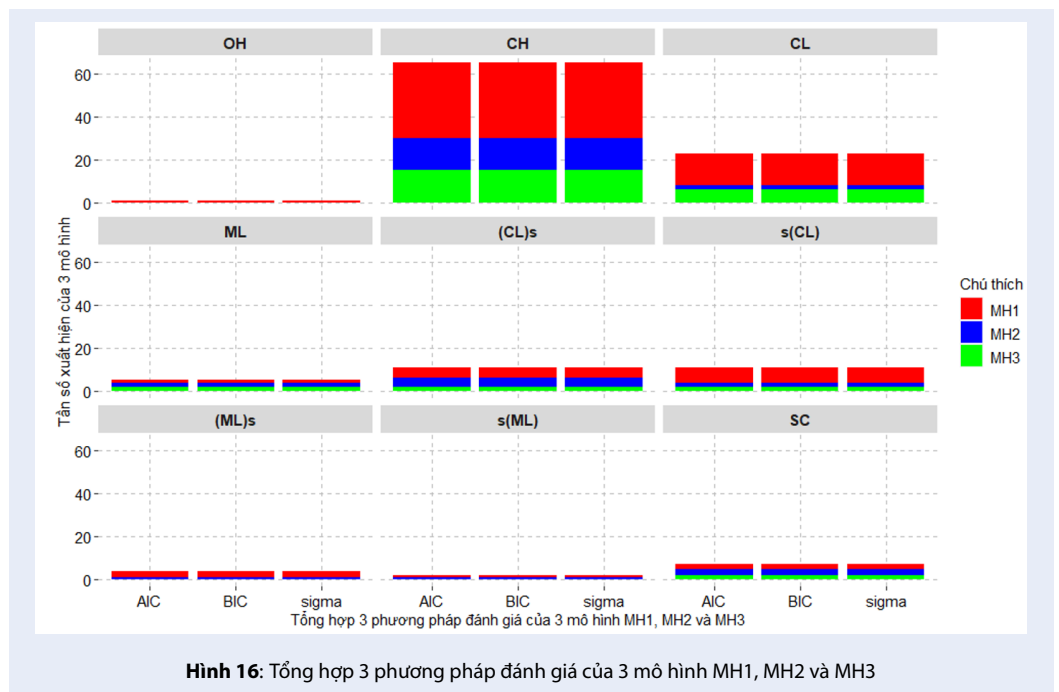
260 Kết quả dữ liệu thực nghiệm độ lún giới hạn dẻo ở
 261 mô hình MH2 theo mối quan hệ độ ẩm và logarit độ
 262 lún là phù hợp khi xác định giới hạn dẻo. Kết quả của
 263 bộ dữ liệu thực nghiệm cho ra giá trị độ lún giới hạn

Hình 15: Đánh giá 3 mô hình theo tiêu chuẩn BIC

Hình 16: Tổng hợp 3 phương pháp đánh giá của 3 mô hình MH1, MH2 và MH3

264 dẻo trong khoảng tin cậy 95% là từ 3.92 mm đến 4.31
265 mm. Do đó, bộ dữ liệu thực nghiệm này đã xác minh
266 rằng giá trị độ lún ứng với giới hạn dẻo không phải là
267 2 mm, và tỷ lệ cường độ kháng cắt giữa giới hạn dẻo
268 và giới hạn chảy không bằng 100.

269 Với giá trị trong khoảng tin cậy 95% là từ 3.92 mm
270 đến 4.31 mm theo mô hình MH2 quan hệ độ ẩm và
271 logarit độ lún, chọn giá trị độ lún giới hạn dẻo là 4.11
272 mm. Khảo sát mật độ dao động giữa giới hạn dẻo thực
273 nghiệm và giới hạn dẻo ở độ lún là 4.11 mm.

274 Giá trị giới hạn dẻo (xem Hình 17), ở hai phương pháp
275 cổ điển và chùy xuyên theo ω -log(d) đều có mật độ
276 dao động tương tự, ngoại trừ có sự khác biệt rõ rệt ở
277 một vài mẫu.

278 KẾT LUẬN VÀ KIẾN NGHỊ

279 Mối quan hệ giữa độ lún và độ ẩm theo 3 mô hình
280 đều tuyến tính dựa trên các phương pháp đánh giá
281 mô hình. Thứ tự tuyến tính của từng mô hình đáng
282 tin cậy nhất lần lượt là: mô hình MH1: ω -d > mô hình
283 MH2: ω -log(d) > mô hình MH3: log(ω)-log(d). Giá
284 trị độ lún ở mô hình MH1 quan hệ giữa độ ẩm và độ
285 lún là không phù hợp để xác định giới hạn dẻo do giá
286 trị trong khoảng tin cậy 95% là số âm.

287 Mô hình MH2 quan hệ tuyến tính giữa độ ẩm và log-
288 arit độ lún là mô hình phù hợp với bộ dữ liệu thực
289 nghiệm. Kết quả độ lún giới hạn dẻo theo phương
290 pháp đã chọn là khoảng từ 3.92 mm đến 4.31 mm.
291 Khảo sát này xác minh rằng giá trị độ lún giới hạn dẻo
292 không nhất thiết là ở 2 mm, và tỷ lệ cường độ kháng
293 cắt không bằng 100.

294 Bài báo này đã chỉ ra khoảng dao động của độ lún
295 chùy xuyên tương ứng với giới hạn dẻo là 3.92 mm
296 đến 4.31mm, tuy nhiên giá trị độ lún chùy xuyên tại
297 giới hạn dẻo cụ thể cho từng nhóm đất vẫn chưa được
298 giải quyết triệt để, do đó cần có các nghiên cứu bổ
299 sung về vấn đề này trong tương lai.

300 XUNG ĐỘT LỢI ÍCH

301 Nhóm tác giả cam kết không mâu thuẫn về quyền lợi
302 và nghĩa vụ của các thành viên.

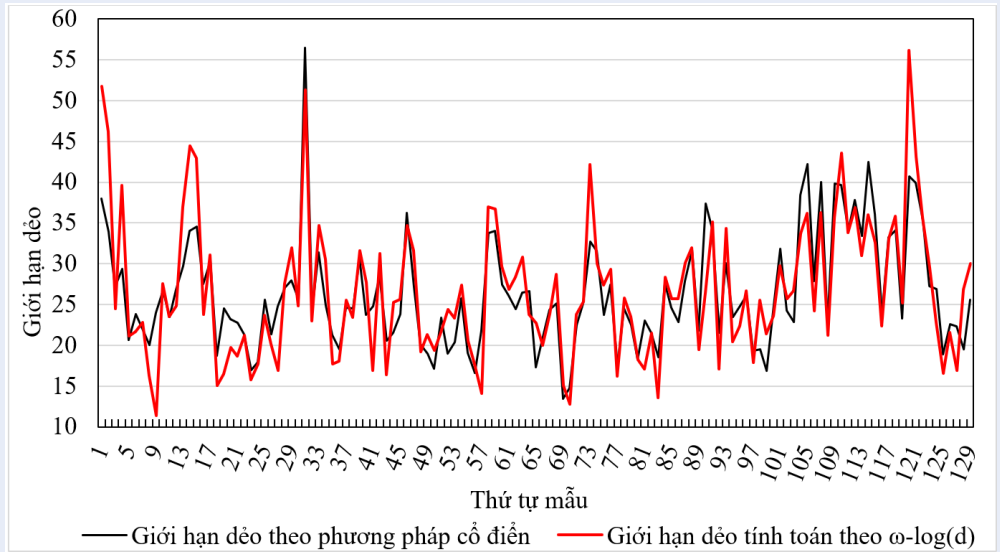
303 ĐÓNG GÓP CỦA CÁC TÁC GIẢ

304 Tác giả Văn Ngọc Thành thực hiện nhiệm vụ thí
305 nghiệm, phân tích dữ liệu và viết bản nháp bài báo;
306 tác giả Huỳnh Đức Luân thực hiện thí nghiệm, phân
307 tích dữ liệu và xây dựng đồ thị, bảng biểu; tác giả Lê
308 Minh Sơn đề xuất ý tưởng, thu thập mẫu đất, lên kế
309 hoạch tiến hành các thí nghiệm, thảo luận và đánh
310 giá kết quả thí nghiệm, góp ý chỉnh sửa bài báo; tác
311 giả Kiều Lê Thùy Chung đánh giá, phân tích dữ liệu
312 thống kê và hỗ trợ hiệu chỉnh nội dung bài báo; tác
313 giả Ngô Tấn Phong thực hiện chỉnh sửa toàn văn bài

báo, liên hệ, nộp và trả lời câu hỏi của phản biện và
ban biên tập.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Skempton AW, Northey RD. The Sensitivity of Clays." Géotechnique. 1953;3(1):30-53;Available from: <https://doi.org/10.1680/geot.1952.3.1.30>.
2. Hansbo S. A New Approach to the Determination of the Shear Strength of Clay by the Fall-Cone Test. Royal Swedish Geotechnical Institute Proceedings. 1957;(14):7-47;.
3. Campbell D J. Plastic Limit Determination Using a Drop-Cone Penetrometer. Journal of Soil Science. 1976;27(3):295-300;Available from: <https://doi.org/10.1111/j.1365-2389.1976.tb01999.x>.
4. Wood DM, Wroth CP. The Use of the Cone Penetrometer to Determine the Plastic Limit of Soils. International Journal of Rock Mechanics and Mining Sciences & Geomechanics. 1978;15(3):51;Available from: [https://doi.org/10.1016/0148-9062\(78\)90033-5](https://doi.org/10.1016/0148-9062(78)90033-5).
5. British Standards Institution. Methods of Test for Soils for Civil Engineering Purposes. na; 1975;.
6. Harison J A. Using the BS Cone Penetrometer for the Determination of the Plastic Limit of Soils. Géotechnique. 1988;38(3):433-38;Available from: <https://doi.org/10.1680/geot.1988.38.3.433>.
7. Feng TW. Reappraisal of the Fall Cone Test. Proceedings of the 16th International Conference on Soil Mechanics and Geotechnical Engineering. 2005;(16):357-60;.
8. Feng TW. Fall-Cone Penetration and Water Content Relationship of Clays. Géotechnique. 2000;50(2):181-87;Available from: <https://doi.org/10.1680/geot.2000.50.2.181>.

Hình 17: Quan hệ giữa giới hạn dẽo theo phương pháp cổ điển và giới hạn dẽo tính toán theo ω -log(d)

Survey of methods to determine the plastic limit of soil based on penetration depth and water content in fall cone test

Van Ngoc Thanh¹, Huynh Duc Luan¹, Le Minh Son², Kieu Le Thuy Chung^{3,4}, Ngo Tan Phong^{3,4,*}

Use your smartphone to scan this QR code and download this article

ABSTRACT

Determining the plastic limit of soil is a difficult task in the field of geotechnical engineering. Methods for determining the plastic limit still contain many subjective factors and experimental results have low repeatability. Therefore, it is necessary to research and determine the plastic limit of soil with objective methods to get accurate and highly repeatable results. This article synthesizes previously proposed methods and verifies them. Among the proposed methods, the fall cone method is chosen for research in this article. The implementation of the fall cone method is similar to the experiment to determine the liquid limit. In the previous studies, an assumption was made that the shear resistance at the plastic limit was 100 times greater than the shear resistance at the liquid limit, from which it was deduced that the settlement at the plastic limit by the fall cone method was 2 mm. However, in this paper, the use of the fall cone method is carried out at many different settlement levels when changing the moisture content of the soil sample. The purpose of this is to determine the relationship between penetration depth and the moisture content of each soil sample. This is to determine the penetration of the fall cone at the plastic limit, using the plastic limit value determined from the classical method. As a result of this method, the penetration depth at the plastic limit of the soil according to the relationship between moisture content and the logarithm of penetration depth is in the range of 3.92 mm to 4.31 mm. In other words, this result verifies that the penetration depth at plastic limit is not necessarily at 2 mm, and the shear strength ratio is not equal to 100.

Key words: Atterberg limits, Liquid limit, Penetration depth, Plastic limit, Water content

¹Student, Department of Geotechnics, Faculty of Geology & Petroleum Engineering, Ho Chi Minh City University of Technology (HCMUT), 268 Ly Thuong Kiet Street, District 10, Ho Chi Minh City, Vietnam

²flatGEO Consulting Company, 85 Suong Nguyet Anh Street, District 1, Ho Chi Minh City, Vietnam

³Department of Geotechnics, Faculty of Geology & Petroleum Engineering, Ho Chi Minh City University of Technology (HCMUT), 268 Ly Thuong Kiet Street, District 10, Ho Chi Minh City, Vietnam

⁴Vietnam National University Ho Chi Minh City, Linh Trung Ward, Thu Duc District, Ho Chi Minh City, Vietnam

Correspondence

Ngo Tan Phong, Department of Geotechnics, Faculty of Geology & Petroleum Engineering, Ho Chi Minh City University of Technology (HCMUT), 268 Ly Thuong Kiet Street, District 10, Ho Chi Minh City, Vietnam

Vietnam National University Ho Chi Minh City, Linh Trung Ward, Thu Duc District, Ho Chi Minh City, Vietnam

Email: ngotanphong@hcmut.edu.vn

Cite this article: Thanh VN, Luan HD, Son LM, Chung KLT, Phong NT. Survey of methods to determine the plastic limit of soil based on penetration depth and water content in fall cone test. *Sci. Tech. Dev. J. – Engineering and Technology* 2024; ():1-1.